

Vergaderjaar 1991–1992

22 030

Vervanging van de Wegenverkeerswet (Wegenverkeerswet 1992)

Nr. 12

TWEDE NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 28 augustus 1992

Het voorstel van wet wordt als volgt gewijzigd:

I

Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

A. In het eerste lid, onderdeel e, worden de woorden «40 km per uur» vervangen door de woorden «45 km per uur».

B. Na het derde lid wordt een lid toegevoegd, dat luidt:

4. Voor de toepassing van de hoofdstukken III tot en met V van deze wet worden vennootschappen zonder rechtspersoonlijkheid, maatschappen en doelvermogens mede als rechtspersoon aangemerkt.

II

Artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

A. Tussen het tweede lid en het derde lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt:

2a. Het bepaalde in het tweede lid geldt niet ten aanzien van de bestuurder van een motorrijtuig gedurende de tijd dat aan hem ter verkrijging van een rijbewijs voor de categorie of categorieën van motorrijtuigen waarop de ongeldigverklaring betrekking heeft, rijonder-richt in de zin van de Wet rijonderricht motorrijtuigen wordt gegeven en gedurende de tijd dat door hem een rijproef wordt afgelegd in het kader van een onderzoek, door of vanwege de overheid ingesteld, naar zijn rijvaardigheid of geschiktheid.

B. Na het zesde lid wordt een lid toegevoegd, dat luidt:

7. Voor de toepassing van het tweede, derde, vierde en zesde lid wordt onder rijbewijs mede verstaan een rijbewijs, afgegeven door het daartoe bevoegde gezag in een andere Lid-Staat van de Europese Gemeenschappen of in een andere Staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, waarvan de houder in Nederland woonachtig is.

III

Artikel 26, tweede lid, komt te luiden:

2. De artikelen 21, derde, vierde en vijfde lid, en 25 zijn van overeenkomstige toepassing.

IV

Artikel 37 wordt als volgt gewijzigd:

A. In het eerste lid, onderdeel a, worden de woorden «40 km per uur» vervangen door de woorden «45 km per uur».

B. Het derde lid komt te luiden:

3. Voor motorrijtuigen en aanhangwagens, die behoren tot de bedrijfsvoorraad van een natuurlijke persoon of rechtspersoon aan wie een erkenning als bedoeld in artikel 60 is verleend of die voor herstel of bewerking ter beschikking zijn gesteld van een natuurlijke persoon of rechtspersoon, geldt het vereiste dat een kenteken voor een bepaald voertuig dient te zijn opgegeven, niet mits overeenkomstig bij of krachtens algemene maatregel van bestuur vastgestelde regels gebruik wordt gemaakt van een bij algemene maatregel van bestuur aangegeven, door Onze Minister aan de natuurlijke persoon of rechtspersoon opgegeven, kenteken.

C. In het vierde lid, onderdeel a, wordt de zinsnede «artikel 36, derde lid, onderdeel b» vervangen door «artikel 36, derde lid, onderdeel b of c»

V

In artikel 41, tweede lid, onderdeel b wordt «Wet op de motorrijtuigenbelasting 1990» vervangen door «Wet op de motorrijtuigenbelasting 1992».

VI

Artikel 43, eerste lid, komt te luiden:

1. Aan belanghebbenden kunnen, overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur vastgestelde regels, op aanvraag en tegen betaling van het door Onze Minister voor de behandeling van de aanvraag vastgestelde tarief, uit het register gegevens worden verstrekt.

VII

In artikel 46 wordt tussen het tweede lid en het derde lid een lid ingevoegd, dat luidt:

2a. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat de ingevolge het eerste lid gestelde eisen aan de aanvrager van een kentekenbewijs niet gelden ten aanzien van de aanvrager van een kentekenbewijs, afgegeven ter zake van de opgave van een kenteken als bedoeld in artikel 38.

VIII

Artikel 47, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

A. De woorden «dan wel» aan het eind van onderdeel b vervallen.

B. Onder verlettering van onderdeel c tot onderdeel d wordt na onderdeel b een nieuw onderdeel c ingevoegd, dat luidt:

c. indien blijkt dat de krachtens een algemeen verbindend verklaarde overeenkomst op grond van de Wet milieubeheer (Stb. 00) verschuldigde verwijderingsbijdrage voor autowrakken niet is voldaan, dan wel

IX

Artikel 48 wordt als volgt gewijzigd:

A. Tussen het eerste lid en het tweede lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt:

1a. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat de verplichting om persoonlijk te verschijnen niet geldt ten aanzien van de aanvrager van een kentekenbewijs, afgegeven ter zake van de opgave van een kenteken als bedoeld in artikel 38.

B. Het tweede lid komt te luiden:

2. Indien de aanvraag geschiedt door een in Nederland gevestigde rechtspersoon die dient te zijn ingeschreven in een daartoe bij de wet aangewezen register of waarvan de onderneming dient te zijn ingeschreven in het handelsregister, geldt de verplichting om persoonlijk te verschijnen voor degene die krachtens de statuten bevoegd is de rechtspersoon te vertegenwoordigen. Indien er meerdere personen bevoegd zijn de rechtspersoon te vertegenwoordigen, geldt de verplichting voor een van hen. Een persoon die bevoegd is de rechtspersoon te vertegenwoordigen, kan bij gemachtigde verschijnen.

C. Het vijfde lid komt te luiden:

5. De in het vierde lid bedoelde regels kunnen mede dienstbaar zijn aan de heffing van de motorrijtuigenbelasting alsmede aan de afdracht van de verwijderingsbijdrage voor autowrakken, bedoeld in de Wet milieubeheer, voor zover de overeenkomst ter zake van deze bijdrage algemeen verbindend is verklaard.

X

Artikel 60, eerste lid, komt te luiden:

1. Artikel 48, eerste lid, geldt niet voor natuurlijke personen of rechtspersonen aan wie door Onze Minister een erkenning is verleend om motorrijtuigen en aanhangwagens, waarvan zij de eigendom hebben verkregen, in hun bedrijfsvoorraad op te nemen.

XI

Aan artikel 61, eerste lid, wordt een volzin toegevoegd, die luidt:

Voorts kunnen deze eisen mede dienstbaar zijn aan de uitvoering van de Wet milieubeheer.

XII

Aan artikel 67 wordt, onder vernummering van de bestaande tekst tot eerste lid, een lid toegevoegd, dat luidt:

2. Bij algemene maatregel van bestuur kan onder daarbij te stellen voorwaarden worden bepaald dat in bepaalde uitzonderingsgevallen tijdelijk kan worden afgeweken van het bepaalde in het eerste lid, aanhef en onderdeel c.

XIII

In artikel 74, tweede lid, onderdeel b, vervalt de zinsnede «in bepaalde uitzonderingsgevallen».

XIV

Artikel 112 wordt als volgt gewijzigd:

A. In onderdeel a worden de woorden «40 km per uur» vervangen door de woorden «45 km per uur».

B. Onderdeel b komt te luiden:

b. motorrijtuigen, gedurende de tijd dat aan hen rijonderricht in de zin van de Wet rijonderricht motorrijtuigen 1990 (Stb. 00) wordt gegeven, mits degene aan wie rijonderricht wordt gegeven, de leeftijd van achttien jaren heeft bereikt en overigens is voldaan aan de ter zake bij of krachtens algemene maatregel van bestuur gestelde voorwaarden;

C. Onderdeel d komt te luiden:

d. motorrijtuigen, indien aan die bestuurders door het daartoe bevoegde gezag in een andere Lid-Staat van de Europese Gemeenschappen of in een andere Staat die partij is bij de Overeenkomst inzake een Europese Economische Ruimte een rijbewijs is afgegeven dat geldig is voor het besturen van een motorrijtuig als waarmee wordt gereden, mits is voldaan aan de bij algemene maatregel van bestuur gestelde voorwaarden;

XV

Na artikel 112 wordt een artikel ingevoegd, dat luidt:

Artikel 112a

1. Motorrijtuigen mogen slechts worden bestuurd door personen die de leeftijd van achttien jaren hebben bereikt.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kan voor daarbij aan te wijzen categorieën van motorrijtuigen een lagere minimumleeftijd dan die in het eerste lid genoemd, worden vastgesteld.

XVI

Artikel 114 wordt als volgt gewijzigd:

A. De bestaande tekst wordt genummerd als eerste lid.

B. Het eerste lid, onderdeel c, komt te luiden:

c. ten aanzien van wie ingevolge artikel 132, derde lid, onderdeel a, de geldigheid van het rijbewijs is geschorst, voor de categorie of categorieën van motorrijtuigen waarop de schorsing betrekking heeft, voor de duur van de schorsing, of

C. Na het eerste lid wordt een lid toegevoegd, dat luidt:

2. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdelen b, c en d, wordt onder rijbewijs mede verstaan een rijbewijs, afgegeven door het daartoe bevoegde gezag in een andere Lid-Staat van de Europese Gemeenschappen of in een andere Staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, waarvan de houder in Nederland woonachtig is.

XVII

Aan artikel 121 wordt na het tweede lid een lid toegevoegd, dat luidt:

3. Voor de toepassing van het eerste en het tweede lid wordt onder rijbewijs mede verstaan een rijbewijs, afgegeven door het daartoe bevoegde gezag in een andere Lid-Staat van de Europese Gemeenschappen of in een andere Staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, waarvan de houder in Nederland woonachtig is.

XVIII

Aan artikel 122 wordt na het tweede lid een lid toegevoegd, dat luidt:

3. Voor de toepassing van het eerste en het tweede lid wordt onder rijbewijs mede verstaan een rijbewijs, afgegeven door het daartoe

bevoegde gezag in een andere Lid-Staat van de Europese Gemeenschappen of in een andere Staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, waarvan de houder in Nederland woonachtig is.

XIX

Artikel 125 wordt als volgt gewijzigd:

- A. De bestaande tekst wordt genummerd als eerste lid.
- B. Het eerste lid, onderdeel e, komt te luiden:
 - e. door ongeldigverklaring, voor de categorie of categorieën waarop de ongeldigverklaring betrekking heeft.
- C. Na het eerste lid wordt een lid toegevoegd, dat luidt:
 2. Voor de toepassing van het eerste lid, aanhef, wordt onder rijbewijs mede verstaan een rijbewijs, afgegeven door het daartoe bevoegde gezag in een andere Lid-Staat van de Europese Gemeenschappen of in een andere Staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, waarvan de houder in Nederland woonachtig is.

XX

Artikel 126 wordt als volgt gewijzigd:

- A. In het eerste lid, aanhef, wordt «135, derde lid,» vervangen door «135, eerste lid,».
- B. Het vierde lid komt te luiden:
 4. De houder van het ongeldig verklaarde rijbewijs dient dat rijbewijs in te leveren bij degene die het ongeldig heeft verklaard, zodra de ongeldigverklaring van kracht is geworden.
- C. Na het vierde lid wordt een lid toegevoegd, dat luidt:
 5. Voor de toepassing van het eerste lid, aanhef en onderdelen a en d, het tweede lid en het vierde lid wordt onder rijbewijs mede verstaan een rijbewijs, afgegeven door het daartoe bevoegde gezag in een andere Lid-Staat van de Europese Gemeenschappen of in een andere Staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, waarvan de houder in Nederland woonachtig is.

XXI

Na artikel 126 wordt een nieuw artikel ingevoegd, dat luidt:

Artikel 126a

1. Indien het rijbewijs niet voor alle categorieën waarvoor het is afgegeven, ongeldig is verklaard dan wel indien de ongeldigverklaring betrekking heeft op een deel van de geldigheidsduur, wordt door degene die is belast met de afgifte van rijbewijzen een nieuw rijbewijs afgegeven dat geldig is voor de categorie of categorieën of voor dat deel van de geldigheidsduur waarop de ongeldigverklaring geen betrekking heeft.
2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder rijbewijs mede verstaan een rijbewijs, afgegeven door het daartoe bevoegde gezag in een andere Lid-Staat van de Europese Gemeenschappen of in een andere Staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, waarvan de houder in Nederland woonachtig is.

XXII

Aan artikel 127 wordt na het derde lid een lid toegevoegd, dat luidt:

4. Voor de toepassing van het tweede lid wordt onder rijbewijs mede

verstaan een rijbewijs, afgegeven door het daartoe bevoegde gezag in een andere Lid-Staat van de Europese Gemeenschappen of in een andere Staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, waarvan de houder in Nederland woonachtig is.

XXIII

Artikel 129, eerste lid, komt te luiden:

1. Aan belanghebbenden kunnen, overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur vastgestelde regels, op aanvraag en tegen betaling van het door Onze Minister voor de behandeling van de aanvraag vastgestelde tarief, uit het register gegevens worden verstrekt.

XXIV

Aan artikel 131 wordt na het derde lid een lid toegevoegd, dat luidt:

4. Voor de toepassing van het eerste, tweede en derde lid wordt onder rijbewijs mede verstaan een rijbewijs, afgegeven door het daartoe bevoegde gezag in een andere Lid-Staat van de Europese Gemeenschappen of in een andere Staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, waarvan de houder in Nederland woonachtig is.

XXV

Artikel 132 wordt als volgt gewijzigd:

A. In het eerste lid wordt «veertien dagen» vervangen door «vier weken».

B. Aan het vijfde lid wordt een volzin toegevoegd, die luidt: Indien het rijbewijs overeenkomstig het bepaalde in artikel 131, tweede lid, is ingevorderd, wordt het onverwijld aan betrokkene teruggegeven.

C. Na het zesde lid wordt een lid toegevoegd, dat luidt:

7. Voor de toepassing van het derde lid, onderdelen a, b en c, en het vierde lid wordt onder rijbewijs mede verstaan een rijbewijs, afgegeven door het daartoe bevoegde gezag in een andere Lid-Staat van de Europese Gemeenschappen of in een andere Staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, waarvan de houder in Nederland woonachtig is.

XXVI

Artikel 133 wordt als volgt gewijzigd:

A. Het vijfde lid komt te luiden:

5. De houder van het ongeldig verklaarde rijbewijs dient dat rijbewijs bij Onze Minister in te leveren zodra de ongeldigverklaring van kracht is geworden.

B. Na het vijfde lid wordt een lid toegevoegd, dat luidt:

6. Voor de toepassing van het tweede en het vijfde lid wordt onder rijbewijs mede verstaan een rijbewijs, afgegeven door het daartoe bevoegde gezag in een andere Lid-Staat van de Europese Gemeenschappen of in een andere Staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, waarvan de houder in Nederland woonachtig is.

XXVII

Artikel 134 wordt als volgt gewijzigd:

A. Het tweede lid komt te luiden:

2. Het onderzoek vangt zo spoedig mogelijk aan.

B. Na het derde lid wordt een lid toegevoegd, dat luidt:
4. Onze Minister kan in bijzondere gevallen toestaan dat door de deskundige of deskundigen van de in het derde lid genoemde termijn wordt afgeweken.

XXVIII

Artikel 135 wordt als volgt gewijzigd:

A. In het eerste lid wordt «veertien dagen» vervangen door «vier weken».

B. Aan het tweede lid wordt een volzin toegevoegd, die luidt:
Indien het rijbewijs overeenkomstig het bepaalde in artikel 131, tweede lid, is ingevorderd, wordt het, indien het niet ongeldig wordt verklaard, onverwijld aan betrokkene teruggegeven.

C. Na het vierde lid wordt een lid toegevoegd, dat luidt:

5. Voor de toepassing van het eerste, tweede en vierde lid wordt onder rijbewijs mede verstaan een rijbewijs, afgegeven door het daartoe bevoegde gezag in een andere Lid-Staat van de Europese Gemeenschappen of in een andere Staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, waarvan de houder in Nederland woonachtig is.

XXIX

Artikel 135b komt te luiden:

Artikel 135b

Artikel 135a is niet van toepassing op bestuurders van

- bromfietsen die zijn geconstrueerd voor een maximumsnelheid die niet meer bedraagt dan 25 km per uur;
- bromfietsen, die zich in het internationaal verkeer bevinden;
- bromfietsen, die in het bezit zijn van een rijbewijs.

XXX

Artikel 135i, eerste lid, komt te luiden:

1. Aan belanghebbenden kunnen, overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur vastgestelde regels, op aanvraag en tegen betaling van het door Onze Minister voor de behandeling van de aanvraag vastgestelde tarief, uit het register gegevens worden verstrekt.

XXXI

Artikel 148 komt te luiden:

Artikel 148

Bij algemene maatregel van bestuur kunnen kosten, verbonden aan de plaatsing of verwijdering van verkeerstekens, worden doorberekend aan degene ten behoeve van wie het verkeersteken is geplaatst of verwijderd.

XXXII

In artikel 152, eerste lid, onderdeel a, wordt «kentekenbewijs» telkens vervangen door «de bij algemene maatregel van bestuur aangewezen delen van het kentekenbewijs».

XXXIII

In artikel 153 wordt tussen het eerste lid en het tweede lid een lid ingevoegd, dat luidt:

1a. De opsporingsambtenaar die een rijverbod oplegt, maakt een schriftelijke aantekening van het tijdstip van ingang en van de duur van het verbod. Hij reikt een afschrift van deze aantekening uit aan degene aan wie het verbod is opgelegd.

XXXIV

Artikel 155, vijfde lid, komt te luiden:

5. Indien de ambtenaar van het openbaar ministerie binnen tien dagen na de dag van invordering niet gebruik maakt van de in het vierde lid bedoelde bevoegdheid, geeft hij de ingevorderde bewijzen onverwijld terug aan de houder. Teruggave vindt eveneens plaats, indien ernstig rekening moet worden gehouden met de mogelijkheid dat aan de houder in geval van veroordeling geen onvoorwaardelijke ontzegging van de bevoegdheid tot het besturen van motorrijtuigen zal worden opgelegd, dan wel geen onvoorwaardelijke ontzegging van langere duur dan de tijd gedurende welke de bewijzen zijn ingevorderd of ingehouden geweest, of indien het onderzoek van de zaak op de terechtzitting niet binnen zes maanden na de dag van invordering is aangevangen.

XXXV

Aan artikel 169 wordt na het achtste lid een lid toegevoegd, dat luidt:

9. Voor de toepassing van het zevende lid wordt onder rijbewijs mede verstaan een rijbewijs, afgegeven door het daartoe bevoegde gezag in een andere Lid-Staat van de Europese Gemeenschappen of in een andere Staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, waarvan de houder in Nederland woonachtig is.

XXXVI

Artikel 170 wordt als volgt gewijzigd:

A. Het derde lid komt te luiden:

3. Indien de rechterlijke uitspraak voor wat betreft de bijkomende straf voor tenuitvoerlegging vatbaar is geworden, geschiedt de tenuitvoerlegging niet dan nadat aan de veroordeelde in persoon een schrijven is uitgereikt, volgens de artikelen 587 en 588 van het Wetboek van Strafvordering, waarin het tijdstip van ingang van de ontzegging, de verplichting tot inlevering van het rijbewijs uiterlijk op dat tijdstip alsmede het gevolg van niet tijdige inlevering worden medegedeeld.

B. Na het zesde lid wordt een lid toegevoegd, dat luidt:

7. Voor de toepassing van het derde, vierde, vijfde en zesde lid wordt onder rijbewijs mede verstaan een rijbewijs, afgegeven door het daartoe bevoegde gezag in een andere Lid-Staat van de Europese Gemeenschappen of in een andere Staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, waarvan de houder in Nederland woonachtig is.

Toelichting

I, onderdeel A

De wijziging van de maximumsnelheid in de definitie van het begrip bromfiets strekt ertoe op dit punt de Wegenverkeerswet 1992 aan te passen aan richtlijn 92/61/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 30 juni 1992, betreffende de goedkeuring van twee- of driewielige motorvoertuigen.

I, onderdeel B

In de praktijk is het wenselijk gebleken om bepaalde rechtsvormen zonder rechtspersoonlijkheid gelijk te stellen met rechtspersonen. De bedrijfsactiviteit van de betrokken ondernemingen verschilt immers niet van die van ondernemingen die wel de vorm van een rechtspersoon hebben. Zulks komt met name tot uitdrukking in het kader van de erkenningsregeling bedrijfsvoorraad en bij de tenaamstelling van kentekenbewijzen. Door bedoelde erkenning te verlenen aan, c.q. de tenaamstelling te laten plaatsvinden op de met een rechtspersoon gelijkgestelde rechtsvorm, wordt aangesloten bij de maatschappelijke behoefte op dit gebied.

II, onderdeel A

Het tweede lid van artikel 8, zoals dat was geformuleerd in het oorspronkelijk ingediende wetsvoorstel, maakte het degene wiens rijbewijs ongeldig is verklaard, onmogelijk om ter verkrijging van een *nieuw rijbewijs opnieuw rijexamen te doen en ter voorbereiding op dat examen een aantal rijlessen te nemen*. Deze omissie wordt thans hersteld.

II, onderdeel B

Richtlijn 91/439/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 29 juli 1991 betreffende het rijbewijs voorziet onder meer in de faciliteit dat de houder van een door een Lid-Staat afgegeven rijbewijs, *die zich in een andere Lid-Staat vestigt, met zijn in de Lid-Staat van herkomst afgegeven rijbewijs aan het verkeer in de Lid-Staat van vestiging mag deelnemen zonder dat hij verplicht is om dat rijbewijs om te wisselen in een rijbewijs van de Lid-Staat van vestiging*. De richtlijn erkent echter uitdrukkelijk de bevoegdheid van de Lid-Staten om hun nationale bepalingen betreffende de beperking, schorsing, intrekking of nietigverklaring van de rijbevoegdheid toe te passen op de houder van een door een andere Lid-Staat afgegeven rijbewijs, die zich op hun grondgebied heeft gevestigd (artikel 8, tweede lid, van de richtlijn).

De voorgestelde wijziging strekt ertoe om, met gebruikmaking van de in de richtlijn ter zake erkende bevoegdheden van de Lid-Staat van vestiging, het verbod om een motorrijtuig te besturen indien zich een der in artikel 8 van het wetsvoorstel genoemde omstandigheden voordoet, gelijkelijk van toepassing te doen zijn ten aanzien van rijbewijzen die zijn afgegeven door andere Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen, waarvan de houder zich in Nederland heeft gevestigd.

Ingevolge de met ingang van 1 januari 1993 van kracht wordende Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte worden *rijbewijzen die zijn afgegeven door de andere staten die partij zijn bij dat verdrag, voor de toepassing van de Nederlandse regelgeving op één lijn gesteld met rijbewijzen, afgegeven door andere Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen*.

III

Bij nadere overweging is het wenselijk gebleken om ook in het geval van een individuele toelating tot het verkeer op de weg als bedoeld in artikel 26 van het voorstel van wet, aan de goedkeuring het voorschrift te kunnen verbinden dat het voertuig moet zijn voorzien van een door de minister vastgesteld keurmerk dan wel van bepaalde gegevens. Hierbij moet in het bijzonder worden gedacht aan het geval dat vanuit het buitenland een bromfiets wordt ingevoerd, bijvoorbeeld in het kader van een verhuizing. Het aanbrengen van een keurmerk in een dergelijk geval is essentieel aangezien aan de hand van het keurmerk door de met de handhaving belaste instanties kan worden vastgesteld dat het voertuig inderdaad is goedgekeurd voor gebruik op de weg. Door in het tweede lid van artikel 26 ook het vijfde lid van artikel 21 van overeenkomstige toepassing te verklaren, wordt aan het vorenstaande tegemoet gekomen.

IV

De in onderdeel A voorziene wijziging van de snelheidsgrens in het eerste lid, onderdeel a, houdt direct verband met de verhoging van de snelheidsgrens voor bromfietsen in de definitie van het begrip bromfiets, welke rechtstreeks voortvloeit uit richtlijn 92/61/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 30 juni 1992, betreffende de goedkeuring van twee- of driewielige motorvoertuigen.

De in onderdeel B voorgestelde wijziging strekt ertoe de terminologie van het derde lid van artikel 37 beter te doen aansluiten bij de ter zake gebezigde terminologie in het voorstel van Wet op de motorrijtuigenbelasting 1992 (kamerstukken II, 1990-1991, 22 238, nr. 2). In het kader van dit wetsvoorstel wordt er overigens van uitgegaan dat, hoewel de belasting formeel nog gekoppeld is aan het gebruik van het handelaarskenteken, er materieel vrijstelling van belasting voor de voertuigen in bedrijfsvoorraad plaatsvindt. Aldus is het niet noodzakelijk dat het betrokken - erkende - bedrijf beschikt over een handelaarskenteken om voor deze vrijstelling in aanmerking te komen. Op deze wijze wordt aangesloten bij de in het onderhavige wetsvoorstel neergelegde regeling inzake de erkenning bedrijfsvoorraad.

De in onderdeel C vervatte wijziging beoogt de mogelijkheid te scheppen om bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te bepalen dat ook ingeval het kentekenbewijs is ingevorderd op grond van het bepaalde in artikel 58 van het onderhavige wetsvoorstel, in uitzonderingsgevallen van de weg gebruik gemaakt kan worden. Het betreft hier met name gevallen waarin het voertuig na invordering van het kentekenbewijs binnen een bepaalde termijn aan de politie dient te worden getoond.

V

De voorgestelde wijziging strekt tot aanpassing van artikel 41, tweede lid, onderdeel b aan de inmiddels gewijzigde citeertitel van de Wet op de motorrijtuigenbelasting.

VI

De onderhavige wijziging beoogt te regelen dat het tarief voor de gegevensverstrekking uit het kentekenregister aan belanghebbenden verschuldigd is ter zake van de behandeling van de aanvraag tot gegevensverstrekking. Uit de formulering van het eerste lid zoals dit tot

nu toe luidde, kan worden afgeleid dat het tarief verschuldigd is ter zake van de verstrekking van de gegevens. In een aantal gevallen kunnen echter geen gegevens worden verstrekt, met name in die gevallen waarin op grond van het vijfde lid van het onderhavige artikel op verzoek van de geregistreerde beperkingen zijn of worden gesteld aan de gegevensverstrekking. Het behandelen van een verzoek om informatie kost echter de beheerder van het register zoveel tijd en geld, onder meer in verband met de aan de geregistreerde in bepaalde gevallen vooraf te vragen toestemming tot de gegevensverstrekking, dat het niet wenselijk is dat in dergelijke gevallen geen tarief in rekening zou kunnen worden gebracht. Zulks houdt mede verband met het beginsel van kostendekkendheid dat ten aanzien van RDW-tarieven zal worden gehanteerd.

VII en IX

Met de voorgestelde wijzigingen wordt beoogd zogenaamde bijzondere kentekenbewijzen te kunnen uitzonderen van bepaalde aanvraagseisen. Het gaat daarbij met name om de te introduceren speciale exporkentekens, ten aanzien waarvan de mogelijkheid moet bestaan deze op naam te stellen van een niet in Nederland woonachtige natuurlijke persoon of een niet in Nederland gevestigde rechtspersoon. Voorts bestaat de behoefte ten aanzien van (bepaalde) bijzondere kentekenbewijzen te kunnen bepalen dat de aanvrager bij de aanvraag niet persoonlijk hoeft te verschijnen. Dit geldt met name voor de zogenaamde eendaagse kentekenbewijzen, ten aanzien waarvan een zeer eenvoudige aanvraagprocedure wordt gehanteerd.

De voorgestelde wijziging van het vijfde lid van artikel 48 beoogt de regels omtrent de aanvraag van kentekenbewijzen mede dienstbaar te kunnen maken aan de afdracht van de zogenaamde verwijderingsbijdrage voor autowrakken, ter zake waarvan een regeling wordt opgenomen in de Wet milieubeheer. Voorwaarde hiervoor is wel dat de overeenkomst ter zake van deze bijdrage algemeen verbindend is verklaard. Hiermee wordt bereikt dat bij de aanvraag voor een kentekenbewijs als voorwaarde kan worden gesteld dat de verwijderingsbijdrage voor autowrakken is afgedragen. Zulks is noodzakelijk in het kader van een goede uitvoering van de terzake in de Wet milieubeheer op te nemen regeling.

VIII

De onderhavige wijziging verschaft de basis om de afdracht van de zogenaamde verwijderingsbijdrage voor autowrakken als voorwaarde te stellen voor de afgifte van een kentekenbewijs. Indien deze bijdrage niet is voldaan, wordt de afgifte van een kentekenbewijs derhalve geweigerd. Dit geldt alleen indien ter zake van de overeenkomst over de verwijderingsbijdrage een algemeen verbindendverklaring heeft plaatsgevonden. Een en ander is noodzakelijk in verband met de goede uitvoering van de in de Wet milieubeheer op te nemen regeling ter zake van de verwijderingsbijdrage voor autowrakken.

X

Ten einde oneigenlijk gebruik van de mogelijkheid om motorrijtuigen en aanhangwagens in bedrijfsvoorraad op te nemen, tegen te gaan, is die mogelijkheid in de voorgestelde nieuwe redactie van het eerste lid van artikel 60 beperkt tot die gevallen waarvoor de erkenningsregeling is bedoeld, te weten het in bedrijfsvoorraad opnemen van motorrijtuigen en aanhangwagens waarvan de houder van de erkenning de eigendom heeft verkregen.

XI

Met de onderhavige wijziging wordt beoogd een basis te creëren voor het stellen van eisen in het kader van de erkenningsregeling bedrijfsvoorraad, die mede verband houden met de regeling inzake de verwijdering van autowrakken. Het is de bedoeling in de erkenningsvoorwaarden op te nemen dat bedrijven dienen te beschikken over een vergunning in het kader van de afvalstoffenwetgeving, willen zij voertuigen als gesloopt kunnen aanmelden bij de Rijksdienst voor het Wegverkeer.

XII

Deze wijziging beoogt het mogelijk te maken dat tijdens schorsing van de geldigheid van het kentekenbewijs in een aantal gevallen van de weg gebruik kan worden gemaakt zonder dat de schorsing door dit gebruik wordt beëindigd. Hierbij valt te denken aan het geval dat met het voertuig ten behoeve van een ingevolge hoofdstuk V te verrichten keuring gebruik van de weg wordt gemaakt, en het geval dat met het voertuig gebruik van de weg wordt gemaakt met behulp van een z.g. handelaarskenteken.

XIII

Gebleken is dat de woorden «in bepaalde uitzonderingsgevallen» aanleiding geven tot misverstanden. In verband daarmee wordt voorgesteld deze woorden te doen vervallen.

XIV

Voor een toelichting op de in onderdeel A voorgestelde wijziging van artikel 112, onderdeel a, moge worden verwezen naar de toelichting op artikel IV, onderdeel A.

In het aan artikel 9, eerste lid, onder 4e, van de Wegenverkeerswet ontleende onderdeel b van artikel 112 zoals dat onderdeel was geformuleerd in het oorspronkelijk ingediende voorstel van wet, is abusievelijk niet overgenomen de aan de betrokken vrijstelling verbonden voorwaarde dat degene die onder toezicht bestuurt, de leeftijd van achttien jaren moet hebben bereikt. De in onderdeel B voorgestelde nieuwe formulering strekt ertoe die omissie te herstellen.

Onderdeel d van artikel 112 behoeft actualisering in verband met Richtlijn 91/439/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 29 juli 1991 betreffende het rijbewijs. De oorspronkelijke redactie van het betrokken onderdeel was nog gebaseerd op de verwachting dat de nieuwe rijbewijsrichtlijn de bestaande faciliteit dat de houder van een door een Lid-Staat van de Europese Gemeenschappen afgegeven rijbewijs, die zich vestigt in een andere Lid-Staat, met het rijbewijs van de Lid-Staat van herkomst gedurende een periode van een jaar na vestiging aan het verkeer op het grondgebied van de Lid-Staat van vestiging mag deelnemen, zou verruimen tot drie jaar. De richtlijn zoals deze in haar definitieve versie is komen te luiden, gaat in het kader van de bevordering van het vrije verkeer van personen binnen de Europese Gemeenschappen echter een belangrijke stap verder. Op grond van artikel 1 juncto artikel 8, tweede lid, van de richtlijn zal in geval van vestiging van de houder van een door een Lid-Staat afgegeven rijbewijs, in een andere Lid-Staat, geen verplichte omwisseling van het in de

Lid-Staat van herkomst afgegeven rijbewijs tegen een rijbewijs van de Lid-Staat van vestiging meer behoeven plaats te vinden. De betrokken houder zal derhalve – in beginsel onbeperkt – mogen deelnemen aan het verkeer op het grondgebied van de Lid-Staat van vestiging. Zoals hiervoor in de toelichting op artikel II, onderdeel B, reeds is opgemerkt, is in de richtlijn echter uitdrukkelijk bepaald dat de Lid-Staten hun nationale bepalingen betreffende de beperking, schorsing, intrekking of nietigverklaring van de rijbevoegdheid kunnen toepassen op de houder van een door een andere Lid-Staat afgegeven rijbewijs, die zich op hun grondgebied heeft gevestigd (artikel 8, tweede lid). De richtlijn voorziet er voorts uitdrukkelijk in dat de Lid-Staat van vestiging zijn nationale bepalingen inzake de geldigheidsduur van het rijbewijs, medisch onderzoek en belastingen mag toepassen op de houder van het door de Lid-Staat van herkomst afgegeven rijbewijs, en dat de in verband met de administratie noodzakelijke vermeldingen op dat rijbewijs worden aangebracht (artikel 1, tweede lid).

In de in onderdeel C voorgestelde nieuwe formulering van onderdeel d van artikel 112 wordt de daar voorziene vrijstelling van de verplichting tot het bezit van een (Nederlands) rijbewijs afhankelijk gesteld van het voldoen aan bij algemene maatregel van bestuur vastgestelde voorwaarden. Het ligt in het voornemen bij algemene maatregel van bestuur, met gebruikmaking van de in de richtlijn uitdrukkelijk aan de Lid-Staat van vestiging voorbehouden bevoegdheden ten aanzien van rijbewijzen uit andere Lid-Staten, met name als voorwaarde te stellen dat het door de Lid-Staat van herkomst afgegeven rijbewijs bij vestiging van de houder in Nederland dient te worden geregistreerd in het Centraal Register Rijbewijzen.

Rijbewijzen die zijn afgegeven door andere staten die partij zijn bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte worden ingevolge dat verdrag gelijkgesteld met rijbewijzen, afgegeven door andere Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen.

XV

Noch in de Wegenverkeerswet noch in het wetsvoorstel Wegenverkeerswet 1992 zoals dit bij de Kamer is ingediend, is uitdrukkelijk bepaald dat voor het besturen van motorrijtuigen te onzent een minimumleeftijd van achttien jaren geldt. Ingevolge artikel 112, onderdeel d, zoals dat onderdeel met inachtneming van de hiervoor onder XIV voorgestelde wijziging komt te luiden, dient degene die rijonderricht ontvangt, de leeftijd van achttien jaren te hebben bereikt. Ingevolge artikel 113, eerste lid, onderdeel a, van het wetsvoorstel wordt een rijbewijs slechts afgegeven aan degene die de leeftijd van achttien jaren heeft bereikt. Op grond van deze beide bepalingen, in samenhang gezien, geldt de facto voor het besturen van een motorrijtuig een minimumleeftijd van achttien jaren. De aangehaalde artikelen dekken echter niet alle in de praktijk denkbare situaties. De betrokken bepalingen staan er bijvoorbeeld niet aan in de weg dat in Nederland een motorrijtuig wordt bestuurd door een zich in het internationaal verkeer bevindende bestuurder, die afkomstig is uit een land waar ingevolge de aldaar geldende nationale bepalingen afgifte van een rijbewijs mogelijk is aan personen die jonger zijn dan achttien jaren.

Op grond van het vorenstaande achten wij het bij nader inzien gewenst in de wet in formele zin expliciet een minimumleeftijd van achttien jaren aan het mogen besturen van motorrijtuigen te verbinden. Het voorgestelde artikel 112a strekt daartoe. Van de in het tweede lid voorziene bevoegdheid tot het vaststellen, bij algemene maatregel van bestuur, van uitzonderingen op de voorgestelde minimumleeftijd, zal gebruik worden

gemaakt om de thans in artikel 101, tweede lid, van het Wegenverkeersreglement opgesomde motorrijtuigen waarvoor geen minimumleeftijd dan wel een lagere minimumleeftijd dan achttien jaren geldt, onder te brengen in het ter uitvoering van de Wegenverkeerswet 1992 vast te stellen Reglement rijbewijzen.

XVI, onderdeel B

De voorgestelde nieuwe formulering strekt ertoe afgifte van een nieuw rijbewijs of een vervangend rijbewijs mogelijk te maken voor de categorie of categorieën van motorrijtuigen waarop de schorsing niet betrekking heeft.

XVI, onderdeel C, XVII, XVIII en XIX, onderdeel C

De hier voorgestelde wijzigingen beogen rijbewijzen, die zijn afgegeven door het daartoe bevoegde gezag in een andere Lid-Staat van de Europese Gemeenschappen of in een andere staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, waarvan de houder zich in Nederland heeft gevestigd, gelijk te stellen met Nederlandse rijbewijzen ten einde de Nederlandse voorschriften op die rijbewijzen gelijkelijk van toepassing te doen zijn. Respectievelijk gaat het daarbij om de in het wetsvoorstel voorziene beletselen voor afgifte van een rijbewijs (artikel XVI, onderdeel C), de mogelijkheid tot afgifte van een nieuw rijbewijs bij wijziging in de personalia van de houder of bij wijziging van de omvang van de uit het rijbewijs voortvloeiende bevoegdheden (artikel XVII), de mogelijkheid om voor versleten, geheel of ten dele onleesbare, verloren geraakte en teniet gegane rijbewijzen een vervangend rijbewijs af te geven (artikel XVIII) en de gevallen waarin het rijbewijs zijn geldigheid verliest (artikel XIX, onderdeel C).

XIX, onderdeel B

Ingevolge de oorspronkelijk voorgestelde redactie strekte het verlies van geldigheid zich in geval van partiële ongeldigverklaring ook uit tot de categorie of categorieën van motorrijtuigen waarop de ongeldigverklaring geen betrekking heeft. In de voorgestelde nieuwe redactie is een en ander rechtgezet.

XX

Onderdeel A strekt tot verbetering van een foutieve verwijzing in artikel 126, eerste lid.

De in onderdeel B voorgestelde nieuwe redactie van het vierde lid, waarin expliciet wordt bepaald dat rijbewijzen die ingevolge artikel 126, eerste lid, ongeldig zijn verklaard, moeten worden ingeleverd bij degene die ze ongeldig heeft verklaard, maakt vaststelling van regels omtrent de inlevering van die rijbewijzen bij algemene maatregel van bestuur, zoals voorzien in het oorspronkelijk voorgestelde vierde lid, overbodig.

Onderdeel C strekt ertoe om, gebruik makend van de in de EEG-richtlijn voorziene bevoegdheid van de Lid-Staten om hun nationale bepalingen betreffende ongeldigverklaring ook toe te passen op houders van een in een andere Lid-Staat afgegeven rijbewijs, die zich op hun grondgebied hebben gevestigd, in bepaalde gevallen ongeldigverklaring van in andere Lid-Staten afgegeven rijbewijzen mogelijk te maken. Ook hier worden rijbewijzen die zijn afgegeven door andere staten die partij zijn bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte,

gelijkgesteld met rijbewijzen die zijn afgegeven door andere Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen.

XXI

Het voorgestelde artikel 126a beoogt een voorziening te treffen voor de situatie dat de in artikel 126 voorziene ongeldigverklaring niet alle categorieën dan wel niet de gehele geldigheidsduur van het rijbewijs betreft en er derhalve nog bevoegdheden resteren. De in artikel 19, eerste lid, van de Wegenverkeerswet voorziene mogelijkheid om in die gevallen voor de resterende categorie of categorieën dan wel voor de resterende geldigheidsduur een nieuw rijbewijs af te geven, is abusievelijk niet overgenomen in het wetsvoorstel Wegenverkeerswet 1992 zoals dat bij de Kamer is ingediend. Dit verzuim wordt thans hersteld.

XXII

Zoals in de toelichting op artikel XIV, onderdeel C, reeds is opgemerkt, ligt het in het voornemen om aan de vrijstelling van de Nederlandse rijbewijsplicht voor houders van rijbewijzen die zijn afgegeven door een andere Lid-Staat van de Europese Gemeenschappen of door een andere staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, die zich in Nederland hebben gevestigd, de voorwaarde te verbinden dat die rijbewijzen worden geregistreerd in het Centraal Register Rijbewijzen. De voorgestelde wijziging van artikel 127 beoogt het opnemen van gegevens betreffende die rijbewijzen in het Centraal Register Rijbewijzen mogelijk te maken. Het zal daarbij met name gaan om het nummer waaronder die rijbewijzen worden geregistreerd, het adres van de houder in Nederland, de geldigheidsduur van die rijbewijzen en eventueel daarop voorkomende beperkende aantekeningen.

XXIII

De voorgestelde wijziging beoogt te regelen dat het tarief voor de gegevensverstrekking uit het Centraal Register Rijbewijzen aan belanghebbenden, evenals dat ingevolge de hiervoor in artikel VI voorgestelde wijziging het geval is bij de verstrekking van gegevens uit het kentekenregister, verschuldigd is ter zake van de behandeling van de aanvraag tot gegevensverstrekking.

XXIV, XXV onderdeel C, XXVI onderdeel B, en XXVIII onderdeel C

De voorgestelde wijzigingen strekken ertoe om, gebruik makend van de expliciet in de richtlijn erkende bevoegdheid van de Lid-Staat van vestiging om zijn nationale bepalingen toe te passen, de vorderingsprocedure ook van toepassing te doen zijn ten aanzien van houders van door andere Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen afgegeven rijbewijzen, die zich in Nederland hebben gevestigd. Ingevolge de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte worden rijbewijzen, afgegeven door andere staten die partij zijn bij dat verdrag, op één lijn gesteld met rijbewijzen die zijn afgegeven door andere Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen.

XXV, onderdeel A

In de praktijk blijkt het ter wille van een zorgvuldige besluitvorming in een aanzienlijk aantal gevallen noodzakelijk te zijn om degenen die de feiten en omstandigheden hebben aangedragen, die tot het vermoeden van onvoldoende rijvaardigheid of geschiktheid aanleiding hebben

gegeven, nader te raadplegen alvorens een beslissing kan worden genomen over het al dan niet instellen van een onderzoek naar betrokkene rijvaardigheid of geschiktheid. De in onderdeel A voorgestelde wijziging van artikel 132, eerste lid, voorziet in verband hiermede in verlenging van de termijn waarbinnen de Minister van Verkeer en Waterstaat bedoelde beslissing dient te nemen, van veertien dagen tot vier weken.

XXV, onderdeel B

In de oorspronkelijk voorgestelde tekst van artikel 132 is de onverwijldte teruggave van een ingevorderd rijbewijs aan de houder beperkt tot het geval dat de Minister van Verkeer en Waterstaat besluit dat betrokkene zich dient te onderwerpen aan een onderzoek naar zijn rijvaardigheid of geschiktheid, zonder dat daarbij tevens tot schorsing van de geldigheid van het rijbewijs wordt besloten (artikel 132, derde lid, onderdeel c). Ook in de gevallen waarin de Minister van Verkeer en Waterstaat op basis van de aangedragen feiten en omstandigheden een onderzoek naar betrokkene rijvaardigheid of geschiktheid niet geïndiceerd acht dan wel op basis van die feiten en omstandigheden het opleggen van educatieve maatregelen geïndiceerd acht, ligt het in de rede dat ingevorderde rijbewijzen ten aanzien waarvan niet tot schorsing van de geldigheid wordt besloten, aan de houder worden teruggegeven. De in onderdeel B voorgestelde wijziging strekt daartoe.

XXVI, onderdeel A

De voorgestelde nieuwe redactie van het vijfde lid, waarin expliciet wordt bepaald dat rijbewijzen die in het kader van de vorderingsprocedure ongeldig zijn verklaard, moeten worden ingeleverd bij de Minister van Verkeer en Waterstaat, maakt vaststelling van regels omtrent de inlevering van die rijbewijzen bij algemene maatregel van bestuur, zoals voorzien in het oorspronkelijk voorgestelde vijfde lid, overbodig.

XXVII, onderdeel A

De in artikel 134, tweede lid, vervatte strikte termijn van dertig dagen, waarbinnen het gevorderde onderzoek naar de rijvaardigheid of geschiktheid dient aan te vangen, kan in de praktijk tot problemen aanleiding geven in verband met de beschikbaarheid van deskundigen in de woonomgeving van betrokkene. Voorgesteld wordt deze te krap bemeten termijn te vervangen door het voorschrift dat het gevorderde onderzoek zo spoedig mogelijk dient aan te vangen.

XXVII, onderdeel B

In de memorie van antwoord hebben wij in antwoord op een door de leden van de fracties van de VVD en het GPV gestelde vraag naar aanleiding van artikel 134 de mogelijkheid open gehouden van een eventuele bijstelling van de in die bepaling voorziene termijn van acht weken indien zou blijken dat die termijn niet voldoende zou blijken te zijn voor een aantal bijzondere situaties. De noodzaak tot bijstelling van bedoelde termijn ten behoeve van bijzondere gevallen is inmiddels vast komen te staan. Voorgesteld wordt om de in het derde lid van artikel 134 voorziene termijn van acht weken te handhaven, doch de Minister van Verkeer en Waterstaat de bevoegdheid te verlenen om aan de aangevoerde geneeskundige of geneeskundigen afwijking van die termijn toe te staan. Op deze wijze kan, beter dan langs de weg van een te algemeen werkende verlenging van de termijn van acht weken, worden ingespeeld op de bijzondere omstandigheden van het geval.

XXVIII, onderdeel A

Evenals dat het geval is bij het nemen van een besluit omtrent het al dan niet onderwerpen van betrokkene aan een onderzoek naar diens rijvaardigheid of geschiktheid, is het ook na afronding van het onderzoek in een aantal gevallen ter wille van een zorgvuldige besluitvorming gewenst om degenen die de feiten en omstandigheden hebben aange dragen die tot het vermoeden van onvoldoende rijvaardigheid of geschiktheid aanleiding hebben gegeven, nader te raadplegen. De in onderdeel A voorgestelde wijziging van artikel 135, eerste lid, voorziet in verband hiermede in verlenging van de termijn waarbinnen de Minister van Verkeer en Waterstaat de uitslag van het gevorderde onderzoek naar de rijvaardigheid of geschiktheid dient vast te stellen en een beslissing dient te nemen om op basis van die uitslag al dan niet tot ongeldigverklaring van het rijbewijs van betrokkene over te gaan, van veertien dagen tot vier weken.

XXVIII, onderdeel B

In de oorspronkelijk voorgestelde tekst van artikel 135 wordt niet voorzien in teruggave van ingevorderde rijbewijzen in de gevallen waarin de Minister van Verkeer en Waterstaat op grond van de uitslag van het gevorderde onderzoek naar de rijvaardigheid of geschiktheid niet tot ongeldigverklaring van het rijbewijs overgaat dan wel op basis van die uitslag het opleggen van educatieve maatregelen geïndiceerd acht. Uiteraard dient ook in die gevallen het rijbewijs aan betrokkene te worden teruggegeven. De voorgestelde wijziging van artikel 135, tweede lid, strekt daartoe.

XXIX

De verplichting tot het hebben van een bromfietscertificaat zoals deze in het oorspronkelijke wetsvoorstel Wegenverkeerswet 1992 is geformuleerd, strekt zich ten onrechte ook uit tot bestuurders van bromfietsen die zich in het internationaal verkeer bevinden. In de voorgestelde nieuwe redactie worden deze bestuurders van de verplichting uitgezonderd.

In de memorie van antwoord hebben wij naar aanleiding van de in het voorlopig verslag door de leden van de fracties van de PvdA, de SGP en de RPF uitgesproken opvatting dat een bromfietser die reeds in het bezit is van een rijbewijs, zou behoren te zijn vrijgesteld van de verplichting tot het bezit van een bromfietscertificaat, geantwoord tegen zodanige vrijstelling geen overwegende bezwaren te hebben. Wij kondigden daarbij aan dat in de bij de memorie van antwoord gevoegde nota van wijziging alsnog in de bepleite vrijstelling zou worden voorzien. Abusievelijk is de betrokken wijziging van artikel 135b van het wetsvoorstel echter niet in die nota van wijziging opgenomen. Gaarne maken wij van de gelegenheid gebruik om die omissie thans te herstellen.

XXX

De voorgestelde wijziging beoogt te regelen dat het tarief voor de gegevensverstrekking uit het register betreffende afgegeven bromfietscertificaten aan belanghebbenden, evenals dat ingevolge de hiervoor in de artikelen VI en XXIII voorgestelde wijzigingen het geval is bij de verstrekking van gegevens uit het kentekenregister en uit het Centraal Register Rijbewijzen, verschuldigd is ter zake van de behandeling van de aanvraag tot gegevensverstrekking.

XXXI

Ten einde – overeenkomstig de in de nota naar aanleiding van het eindverslag gedane toezegging – de verhouding tussen de artikelen 144 en 148 te verduidelijken, wordt in de voorgestelde nieuwe redactie van artikel 148 gesproken van het «doorberekenen» van de kosten van plaatsing en verwijdering van verkeerstekens aan degene ten behoeve van wie het verkeersteken is geplaatst of verwijderd.

XXXII

Op grond van de oorspronkelijk voorgestelde tekst zou het gehele kentekenbewijs, derhalve ook deel IV daarvan (het overschrijvingsbewijs) op eerste vordering van de in artikel 151 bedoelde personen ter inzage moeten worden afgegeven. Aangezien het de bedoeling is dat dit overschrijvingsbewijs gescheiden van de overige delen van het kentekenbewijs – bijvoorbeeld thuis – wordt bewaard, wordt voorgesteld onderdeel a van het eerste lid zo te redigeren dat de verplichting tot het op eerste vordering ter inzage geven zich niet uitstrekt tot het gehele kentekenbewijs, doch slechts tot de bij algemene maatregel van bestuur aangewezen delen daarvan.

XXXIII

Bij nadere overweging geven wij er de voorkeur aan om de in artikel 122 van het Wegenverkeersreglement opgenomen verplichting voor de opsporingsambtenaar die een rijverbod oplegt, om een schriftelijke aantekening te maken van het tijdstip van ingang en van de duur van een door hem opgelegd rijverbod, en daarvan afschrift aan te bieden aan degene aan wie het rijverbod is opgelegd, niet onder te brengen in de uitvoeringsvoorschriften van de Wegenverkeerswet 1992, doch in de formele wet zelf, waarin ook de bevoegdheid tot oplegging van een rijverbod haar regeling vindt.

XXXIV

De oorspronkelijk voorgestelde tekst van artikel 155, vijfde lid, hield ten onrechte geen rekening met de mogelijkheid van invordering en inhouding van internationale rijbewijzen en van buitenlandse rijbewijzen. Door het begrip «rijbewijs» te vervangen door het neutrale begrip «de ingevorderde bewijzen» c.q. «de bewijzen» wordt deze omissie hersteld.

XXXV

Het voorgestelde negende lid strekt ertoe de verplichte aftrek van de tijd gedurende welke het rijbewijs van de veroordeelde ingevorderd of ingehouden is geweest, ook van toepassing te doen zijn wanneer het gaat om een door een andere Lid-Staat van de Europese Gemeenschappen of door een andere staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte afgegeven rijbewijs, waarvan de houder zich heeft gevestigd in Nederland.

XXXVI

Ten einde te voorkomen dat twee verschillende ontzeggingen niet op elkaar zouden aansluiten, is in de voorgestelde nieuwe redactie van het derde lid de aanvang van de tenuitvoerlegging van de bijkomende straf niet langer gekoppeld aan de uitreiking van het schrijven (onderdeel A).

Onderdeel B strekt ertoe de in artikel 170 vervatte regeling inzake de tenuitvoerlegging van de bijkomende straf van ontzegging van de rijbevoegdheid ook van toepassing te doen zijn wanneer het gaat om een door een andere Lid-Staat van de Europese Gemeenschappen of door een andere staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte afgegeven rijbewijs, waarvan de houder zich heeft gevestigd in Nederland.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
J. R. H. Majj-Weggen

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin